

Abstrakt

Rigorózní práce, vycházející z předešlé diplomové práce, se zabývá dvěma základními zdroji unijního práva, které se týkají obligačního statutu smluv s mezinárodním prvkem v oblasti občanskoprávních a obchodněprávních závazků, tj. Římské úmluvy a nařízení Řím I. Autorka vychází z původního zdroje, tj. Římské úmluvy, aby tak s ohledem na pozdější právní úpravu, nařízení Řím I, mohla lépe zachytit celkový právní vývoj v oblasti určení obligačního statutu u občanskoprávních a obchodněprávních smluv s mezinárodním prvkem v kontextu unijního práva. Výklad v této části rigorózní práce je tak výkladem spíše obecným, na něhož pak autorka navazuje částí druhou, zabývající se již konkrétně problematikou ochrany spotřebitele.

Druhá část rigorózní práce se věnuje s ohledem na Římskou smlouvu a nařízení Řím I problematice spotřebitelských smluv, tj. smluv, které nejsou charakterizovány toliko druhem svého plnění, nýbrž povahou smluvních stran. V této souvislosti autorka rozebírá zejména základní pojmy, tak jak vyplývají z českého a unijního práva, a nastiňuje i jazykové nesrovnalosti zde se nacházející. Detailněji se autorka soustřeďuje na Směrnici o právech spotřebitelů, jež formou úplné harmonizace mění stávající čtyři směrnice, týkají se problematiky ochrany spotřebitele: směrnice 85/577/EHS o smlouvách uzavřených mimo obchodní prostory, směrnice 93/13/EHS o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, směrnice 97/7/ES o smlouvách uzavřených na dálku a směrnice 1999/44/ES o prodeji spotřebního zboží a zárukách. Práce je zakončena i nástinem vývoje v oblasti české úpravy určení obligačního statutu ve vztazích s mezinárodním prvkem, tj. přijetím nového zákona o mezinárodním právu soukromém v rámci rekodifikace českého soukromého práva. Celá práce je v jednotlivých částech doplněna o relevantní judikaturu.